

over. — Jeg kunde nu egentlig slutte, men jeg maa dog endnu berøre nogle Ytringer af en æret foregaaende Taler (Winther), der ønskede at faae Amtmanden ud af Amtsraadet — det vilde jeg ogsaa grumme gjerne have, — og som lagde saa stærk Vægt paa, hvorfor vi da ikke kunne faae ham bort. Dette Punkt vilde jeg ligeledes meget gjerne have rigtigt klaret, og jeg vil derfor erklære, at naar den ærede Rigsdagsmand vil stille sig i Spidsen for et Forslag om at faae Amtmanden bort — thi han maa jo vide, hvad han vil sætte istedetfor —, vil jeg paa Forhaand give ham min Understøttelse dertil. Vader os saa med forenede Kræfter arbejde henimod Maalet; men hvis der er Hindringer, ville de jo da komme frem, og vi ville da faae at see, hvilke de ere. Saaledes agter jeg at tage dette Spørgsmaal. Jeg kunde tænke mig som Grund imod et saadant Forslag, at Regjeringen sagde: Vi ville ikke gaae ind derpaa; jeg kunde fremdeles tænke mig, at Landsthinget sagde: Vi ville ikke gaae ind derpaa, og jeg kunde ligeledes tænke mig, at Fleertallet af de ærede Medlemmer her, naar der skulde lønnes en anden Mand istedetfor, vilde sige: Vi ville ikke gaae ind derpaa. Smidlertid ville vi som sagt isaafald faae at vide, hvorfor vi ikke kunne faae Amtmanden bort, og det interesserer ogsaa mig at faae at vide.

H. Jensen: Uagtet jeg ikke kan være tilfreds med det foreliggende Lovudkast i dets Heelhed, kan jeg dog ikke Andet end udtale min Glæde over, at det er fremkommet, idet det tilbeels vil afhjælpe et længe følt Savn. Naar jeg siger „tilbeels“, vil man deraf forstaae, at jeg som sagt ikke er tilfreds med Udcastet i dets Heelhed; men det vil da heller ikke være tænkeligt, og i alt Fald er det en ubillig Forbring at forlange, at en Minister skulde kunne fremlægge et Forslag, som handlede om saadanne Ting som de foreliggende, der i sin Heelhed skulde kunne tilfredsstille Alle; det vilde vistnok være umuligt. Jeg har dog imidlertid det Haab, at der vil kunne komme noget Godt ud af Lovudkastet, naar vi Alle med forenede Bestræbelser og i Forbindelse med den ærede Minister, som jeg troer, har god Villie dertil, arbejde sammen i Gendrægtighed

og med gjensidig Smøbekommen. Der er især Gæt, jeg glæder mig ved, og det er, at man er kommen bort fra at ville have en sælles Communalbestyrelse for Kjøbstad og Land; en saadan Plan er altid forekommet mig at være saa uheldig, at selv om den kunde gennemføres i Rigsdagen, vilde den dog vække Utilfredshed i Befolkningen. Jeg har ogsaa glædet mig ved, at Præsten er bleven sat ud af Sogneforstanderskabet, det vil sige, at han kun kan komme derind ved Valg. Jeg troer paa den anden Side, at det er rigtigt, at han kan komme ind ved Valg, idet der vil være mange Communer, hvor man trænger til hans Kræfter, og mange Præster godt egne sig til at komme ind i Sogneforstanderskabet. Nyder han altsaa Sognets Tillid, seer jeg ikke, at det er nødvendigt heelt at udelukke ham. Derimod vilde jeg gjerne have seet, at man var kommen til at udelukke Amtmanden fra Amtsraadet, forudsat at man mener at kunne undvære ham. Jeg troer, at man vel vil kunne det paa mange Steder, men neppe allevegne, uden at komme til at savne den juridiske Dygtighed, som findes hos Amtmanden, og som derfor naturligtviis maatte skaffes tilveie paa anden Maade. Disse ere de almindelige Betragtninger, jeg havde at gjøre over Lovudkastet.

Gaaer jeg nu over til dets specielle Bestemmelser, saa har jeg enkelte Ting at anføre ved §§ 2, 6, 8, 10, 12, 14, 16 og 25. Med Hensyn til § 2, som handler om Formandsvalget, er jeg bange for, at det ikke er heldigt at gaae bort fra, at Valget kun skal gjælde for eet Aar, og gaae over til, at det skal gjælde for 3 Aar. Jeg indrømmer fuldtvel, at en Formand ikke kan komme godt ind i Sagerne paa eet Aar; men man maa erindre, at det er en ulønnet Stilling, at han maaskee mod sin Villie er bleven Sogneforstander og Formand, og at hans Forretninger ere meget byrdefulde, saa at det maaskee dog vilde være uheldigt at binde ham i for lang Tid til denne Stilling. Jeg troer heller ikke, at det vil falde vanskeligt, navnlig for Fremtiden, at finde Mænd, som kunne og ville paatage sig en saadan Stilling som Formand, saameget mindre som der jo efter Lovudkastet skal gives ham Feilighed til at staa sig lønnet Medhjælp ved Udførelsen af Forretning-